

Perouse in v Tatarski morski ožini. 10. točka določa pravice ruskih kolonistov na Sahalinu, ki so obvarujejo svojo narodnost. Japonska pa sme ruske naseljenke tudi izgnati. 11. točka priznava Japonski pravice ribarstva. V 12. točki izjavljata Rusija in Japonska, da obnovite trgovinsko pogodbo. 13. točka razpravlja o vojnih ujetnikih in o povrnitvi dejanskih stroškov. 14. točka določa, da se pogodba spiše v francoskem in angleškem jeziku. 15. točka pa določa, da mora ratifikacija biti v 50 dnevih gotova. V prvem dostavku je rečeno, da morate obe armadi v 18 mesecih Mandžurijo izprazniti. Za stražo železnice pa smete obe državi pustiti za vsak kilometer 15 vojakov. V drugem dostavku pa se določa, da bo specialna komisija določila meje na Sahalinu.

Car imenoval bo baje Vite-ja, ki ima največo zaslugo, da se je mir tako dobro za Rusijo sklenil, za ministrskega predsednika in povzdigne ga ob enem v grofški stan.

Vtis na Japonskem.

Na Japonskem nikakor niso zadovoljni z mirovnimi pogoji. Mir označujejo kot nečastno kapitulacijo Japonske pred Rusijo. Vesti o miru so odrobili v znak žalosti z črnim robom in na mnogih poslopih visijo črne zastave. V mnogih mestih nastali so nemiri, ljudstvo zahteva, da se ta poniževalni mir zavrne. V Tokijo je revolucija in razglašeno je obsedno stanje (Standrecht).

Nemiri na Ruskem.

V Kavkazu so grozni boji. V mestu Baku prišla je artilerija, da naredi red. Okoli 1000 Armencev zbežalo je pred vojaki v neko bolnišnico. Ker niso hoteli bolnišnice zapustiti, ampak so na vojaštvo kamenje metali, strelili so topničarji na bolnišnico in jo razdjali. Mnogo ljudi našlo je smrt pod razvalinami. Zdravi napadli so pa čisto divji topničarje, jim odvzeli tope ter jih pregnali. Nekaj vojakov so pa prijeli, jih z smolo namazali ter jih žive zažgali. V Baku dobivajo petrolej in ljudstvo je užgalo petrolej in ladje na katerih ga odvažajo. Zgorelo je že petroleja za okoli 200 milijonov rubljev. Nemirov ni moči zadušiti, vojaki so preslabi proti ljudstvu. Pa tudi v drugih mestih blažene Rusije ni vse v redu, človek ni življenja varen. V Mittau-i našlo so tovarno, kjer so izdelavali za uporno ljudstvo puške.

Zgube Rusov in Japoncev.

Sedaj ko je sklenjena dolgotrajna vojska bo gotovo vsakega zanimalo nekaj o zgubah zvedeti. Rusi zgubili so mrtvih in ranjenih 360000 vojakov, Japonci 120000 mož. V posameznih bitkah zgubili so: Pri Liaojango Japonci 18000, Rusi 25000, pri Port-Arturju Japonci 50000, Rusi 20000, ob reki Šaho Japonci 18000, Rusi skoraj 80000, pri Mukdenu Japonci 52000, Rusi 182000 vojakov. V pomorskih bitkah zgubili so Japonci 3600, Rusi 6000 vojakov. O zgubah na ladjah poročali smo v zadnjem listu.

Spodnještajerske novice.

Prošnja našim naročnikom. Prosimo naše njene naročnike, ki nam še kaj naročnine dolgujejo naj nam isto brez odlaganja dpošljejo, da se list ne ustavi. Prihranite nam trud in zamudo, ki pri tolikašnjem številu naročnikov da nam opomnjenje in terjanje vsakega posebič zares preveč opravlja, kar morate sami uvideti. Pri tej jako nizki ceni našega lista Vam je gotovo mogoče zaostalo naročnino takoj vplačati. V naših uradno kolekovanih knjigah natančno zabeležimo, kolikor in do kedar je kdo vplačal, toraj se ni bati kake pomote. Razširjajte naš list med sorodniki, prijatelji in znane ter jim povejte, da dobi z našim posredovanjem vsakrteri naših naročnikov vsakojaki razjasnila zastoj, ki jih želi v državljanskih, političnih ali v pravnih zadevah. Bodite toraj tudi vi proti nam pravični, kakor smo mi proti Vam uslužni in do skrajne meje potrpežljivi! Pozdrav! Upravništvo „Štajerca.“

Sokoli v Ormožu. Vse na svetu, kar nima brega namena tudi nima sreče tako tudi se ni smejala rudečim puranom v Ormožu. Prepovedano jim je bila vsaka javna slovesnost in orožniki jim pazljivo gledali na prste. Tem puranom, ki so prišli v Ormož šopirit, je le hujskarija geslo, saj dobrega ne storijo. Žalibog da se da nekaj mladeničev in nekaj kmetov zapeljati, da pristopijo te oslariji, da pristopijo k društvu, ki le lenuhe, postopache in kričache sprejme. Poglejmo si pa nadalje „slavnost“ v Ormožu. Sokoli niso smeli v Ormož s maškeraadnim oblačilom, sleči so morali rudeče smučice in niso smeli slovesno skoz Ormož iti. Veselica vršila pa se je v vrtu Geršaka, kakor arestanti zaklenjeni so bili Sokoli. Gotovo da nebi zleteli v nemške gostilne, kajti v privatnem vrtu si baje niso mogli prav žeje pogasiti. Na cesto niso smeli ljudstvo pa se jim je posmehovalo, kajti videlo je dolge obraze purmanov, ko so videli, da z veselimi nič ni, saj ni hec, če se ne sme javno kričati in razbijati, in zaradi tega so ja v Ormož prišli. Teda ostanite zanaprej raje vedno doma, pustite hujskarijo, vržite srajce proč in bodite pametni kmetje in zavedni fantje, ne pa maskori.

Napad na ptujske požarnike. 10. t. imeli so trojički požarniki sestanek z požarniki celega okraja. Med drugimi prišli so tudi ptujski požarniki tja, kjer spadaja trojički k ptujskim. Ko so se ptujčani peljali domov, pozdravili so jih surovi fanti v Gočarju prav na klerikalški način. Z najgršimi besedami so ti tepci mirne gospode začeli psovati. Mi poznamo to ljudstvo in vemo, da so to fantje storili le nasmeševani od klerikalcev, ki sicer sveto obračajo od drugače pa živijo kot divja zver, ni jim znana božja zapoved „ljubi svojega bližnjega ko samega sebe.“ Mirno peljajo se požarniki dalje in pridejo do urbanskega brega. Tukaj stopili so iz vozov in šli na peš na breg gor. Pa kaj se jim tukaj zgodi? I gozda priletelo je kamenja kakor toče. Sreča jim je

mila, da se nobenemu nič ni zgodilo. Spet slukako surovo je ljudstvo v naših krajih. Kje je vaš ponos, kam boste še prišli? In taki tepci se ob prilikah „hej jimaki.“ Nimate vere, ni straha pred kaznjo, ki vas čaka, ker ne spolnete božjih zapovedi? Naš ptujski okraj je dobro kot surov, žalostno da naš kraj zaznamvajo kot hudodelstva. Krivi pa so le hujšakači, farji in taki. Velika odgovornost še vaš čaka!

Vol je umoril graščaka. Ponedeljek, 28. avgusta šel je posestnik graščine v Presen pri Celju, Ed. Strubegger, v hlev k živini. Ko zagleda junec, zelo huda žival, se utrga, skoči k podarju in ga vrže na tla. Nato pa ga začne ti z rogovi in tiščati k tlom s čelom, da je nehal. Na pomoč so prihiteli posli, pa pomagati več mogli. Strubegger je moral umreti, imel je rebra polomljena ter je zadobil tudi težke nošne poškodbe.

Umrli je ponedeljek, 11. t. m. v Selnici pri Št. v Slov. gor. gostilničar in veleposestnik Johann Umrli bil je blag mož in obče spoštovan. Njega mu zemljica bodi.

Nemško šolo v Ljutomeru razširil je deželni svet v štirirazrednico. Obisk je celo dober, pono nas veseli, da iz Ljutomerške okolice toliko v to šolo hodi. Ljudstvo je sprevidelo, da in klerikalci le obetajo in nič ne dajo, zato več ne posluša in pameten kmet sam ve, kar storiti, da bo sina tako vzgojil, da bo tudi drugi k govoril.

Ljutomer. Okrajna bolniška blagajna v Ljutomeru nas prosi, da priobčimo, da je učenec brivca očeh bolan se zgasil pri dr. Chloupeku in ga je zdravil na očet. Potem, ko ni bil več v zdravju dr. Chloupeka pil je vroč mrzlo vodo in zbolel trebuho.

Poduk na ptujski nemški šoli za fante in za leta se začne 15. septembra. Stariši, kateri hoče, da se njihova otroci nauče nemškega jezika, pridejo ta dan ali nekaj pozneje z otrokom v šolo in ga naj vpišejo. Šolnine plačati je K.

Ptujska gimnazija, Klerikalni listi vedno in vedno go „resne“ besede, stariši ne dajte svojih otrok nemško gimnazijo, manj še pa v pripravnico. Nič ne boste naučili, glasi se svarilo (?), profesorji so Nemci, ti vam bodo nasprotniki. To vidimo, tepci hočejo ljudstvo za nos voditi, ne privo- mu, da bi z nizkimi stroški otroke vzgojilo. Naški gimnaziji je podučni jezik nemški in učenci, pri morebiti ne bodo uspeh imeli, naj vstopijo v pripravnico (Vorbereitungsklasse), da dobe dobro zago in potem lahko pot skozi gimnazijo preho- Pripravnic ne bi bilo treba, če bi se otrok že dski šoli dovolj nemški naučil pa kaka je z škim podukom na deželi dobro veste. Združite in zahtevaja odločno nemški poduk v šolah, ki morate plačati a nimate prave koristi od njih. Nev da so profesorji v Ptuij Slovincem nasprotni

pa je ne le neumna, ampak tudi hinavska, hudobna in podla. Profesorji so zapriženi, vsem enaka pravica je njih geslo. Cela zadeva o ptujski gimnaziji in pripravnici je le hujškarija, podlo obrekovanje. Zakaj pa ne omenijo, da ni res, da dobijo učenci na ptujski gimnazije vse knjige, zakaj ne omenijo, da ni res, da dobijo siromašni obutelj in zimsko obleko, zakaj ne omenijo da celo bolehasim boljše hrano pri- skrbijo?

Pragersko. Domovina svari pred tovarnarjem Steinklauber, ker je baje Nemec, in komaj so začeli Slovenci kupovati od njega opeko, že je začel ruvati proti njim s tem, da je ustanovil „nepotrebno“ nemško šolo. O ti Domovina, ti budalo! Prvič nočemo disputirati, ali je šola potrebna ali ne, drugič mislimo, da se je pokazal pravi prijatelj Slovincem, ker jim je dal stem, da je ustanovl nemško šolo pri- liko se naučiti tudi drugega jezika. Kdor ustanovi šolo je le v očeh budalaste „Domovine“ je le „celjski žabi“ in njenim paglavcem nasprotnik in sovražnik. Pa še nekaj. V Račju je „narodna“ tovarna znanega gospoda Dr. Pipuša v Mariboru. Temu že odvetniška pisarna premalu kmečkih grošev nese, zato začne se tudi pečati z obrtjo, zato odprl je „narodno tovarno.“ Ker pa ta ne dela dovolj dobrih kšeftov, se trudi prvaško glasilo „Domovina“, da hoče očrnuti velespoštovanega Steinklauber-ja. Pipuš je sicer narodnjak pa kakor smo že večkrat rekli, da najhujši narodnjak le tedaj nemški govori, če se gre za kšeft in profit, ureničilo se je tudi pri Pipušu. Ta, ki noče nemški slišati manj še pa navadno govoriti, tako milo nemški govori če je „kšeftsmann“ in tako lepa oznanila in priporočila razpošilja, seveda nemška. Za priporočanje blaga se ne sramuje nemškega jezika? Kmetu zabranjuje vedno nemški jezik. Denar pač ne smrdi po Nemcih misli si Dr. Pipuš.

V Črešnjevcu pri Slov. Bistrici so zopet razve- ljavljene občinske volitve.

Porotno zasedanje v Mariboru se začne dne 18. t. m. V razpravo pridejo slučaj: 18. Marija Zaff, detomor in Jurij Voinovič, nenravnost. 19. Fr. Osteršek, rop. 20. Fr. Plohl, uboj in Krois, nenravnost. 21. in 22. A. Mauko, umor. Nekaj novih slu- čajev pride še morda zraven.

V Dobovi pri Brežicah so dne 30. avg. blagoslo- vili novo pokopališče. Pokopališče ima 4015 m² po- vršine ter leži krasno sredi polja.

Ormož. Pri baronu Čoku so v torek 29. p. m. v graščinski kleti snažili sode. Veliko posodo so tudi izžigali s špiritom. Kar razžene tak velik s špiritom užgan sod in ubije hlapca Mežnariča. Ponesrečenec, srednje starosti, zapusti ženo in neoskrbljena otroka.

Oplotnica. „Celjska žaba“ jamra, da je v Oplotnici toliko naprednjakov in nikdo noče več z buda- lastimi narodnjaki držati. Prvaštvo rešiti zamorejo v Oplotnici le še baje dijaki srednješolci, ti se naj zdru- žijo, ta mlada inteligenca (?) naj priredi poučne shode in naj snuje narodna društva. Da, naj se združijo šolarji pa pri knjigah in naj se učijo! Fant, kateremu še gleda goba in kamenček izza

žepa, naj le pusti politiko pri miru. Pa tudi šolske oblasti opozarjamo, naj malo na prste pogleda mokrim pobalinom, knjige naj jim bodo „narodno“ delo. Ko bo enkrat zrel študentek, tedaj naj na politiko misli. Domovini pa lahko rečemo, če ji drugi ne more v Oplotnici prvaštva rešiti ampak to od skoraj bi rekli dece pričakuje, naj si raje takoj v grob leže in naj zaspi v hladni zemlji, tam si bo malo ohladila vročo kri in sveto klerikalno jezo nad naprednjaki.

Deželna vzorna klet in klet deželne hiše. Zveza kmetijskih zadrug na Štajerskem je sklenila, na korist štajerskemu vinstvu pospeševati prodajo vinskih pridelkov; posreduje prodajo vina odnosno vredila je v ta namen v Algersdorfu pri Gradcu primerno vinsko klet. Ta razpričeta akcija na hasek pridelovalcev in živalcev vina se dobro razvija ter omogočuje, da se obstoječa zvezina klet preosnuje v deželno vzorno klet, v katero se bodejo sprejemala vina iz vseh štajerskih vinskih okolišev. Štajerski deželni odbor je sklenil, da odstopi zvezi s 1. novembrom t. l. klet deželne hiše v Gradcu, ki je brezdvomno kaj pripravna za pospeševanje in spopolnjevanje omenjene akcije. Zveza pripravlja že vse potrebno, da bode deželna vzorna klet služila svojemu namenu; skrbi zlasti za pristna domača, štajerska vina, da primerno opremi klet deželne hiše in dobro postreže dosedanjim odjemalcem ter jih zadovolji v vsakem oziru. Potrebovala bode v ta namen okroglo 1000 do 1500 hl vina od domačih producentov iz vseh štajerskih okolišev. Priporoča se, da vinski pridelovalci prijavljajo za oddajo določeno množino, vina lastnega pridelka zvezi kmetijskih zadrug. Zgoraj označeno akcijo je tem bolj pozdravljati, ker ne bode služila le producentom, da svoje naravne vinske pridelke lažje vnovčujejo, ampak služila bode tudi splošnosti, ker bode skrbela in pospeševala, da se bode le pristno naravno vino prodajalo in točilo.

Iz savinjske doline. Lansko leto prineslo je hmeljarstvo dokaj dobička in marsikteri mislil je, to bo od zanj vedno tako in že je štel kaj mu bo prišlo denarja v kaso; ja nekteri mislili so še več pa bom dobil, če si z dobičkom kupim več zemlje, da bom lahko več pridelaval. To storili so pa samo ti manj previdni. Pametni plačali so stare dolge in gledali, da očistijo imetje dolgov. Ti so imeli prav. Letošnji hmelj niti ne bo zamogel stroškov doprinese, o dobičku niti govoriti ni, ker je cena zelo padla. Vsi ki so z lanšnjim dobičkom slabo ravnali, tarnajo sedaj in rečejo, če se nam še enkrat hmeljarstvo tako dobro obnese, bomo pametnejši. Žalostni pa so tudi vsi žalski narodnjaki, ki so se dali zapejljati in si kupili akcije „narodne“ pivovarne in kaj sivo gledajo obnarodnjake ki so jih k temu prigo-varjali in jim zagotavljali, da bo dobiček izvanreden. Ti obnarodnjaki pa so fini „kšeftsleite“, ti imajo že žepe polne, akcionarji pa leto za letom čakajo odrešenja, ti voditelji so si svoje krajcarje že „zaslužili“. Prve sledi tega narodnega velikega dela naj dejo se v pisarni Sernec v Celju in od dobička precej proč cvikne baje tudi Dr. Karlovšek, ki je

„buhholtar“ tega podjetja. Mislimo, da je dovolj drugih, ki bi bolje in tudi ceneje to opravili, kakor mož, ki tako dobro pozna stroškovnik. Nek slovenski advokat je pred kratkem rekel: Domovina slovenskih advokatov je njih žep, zastonj ne storijo za narodno reč ničesar. Tako žalostno premišljevanje privede nas tudi do tega da si v obče trg Žalec pogledamo. Zadnja leta gre Žalec vedno rakovo pot, že 20 let stoji ta trg vedno na isti stopinji, če ravno bi zamogel eden najbogatejših biti. Iz tega je razvidno da tam ni nikakega napredka, kjer ima prvaški doktor in zopet doktor veliko besedo in vodstvo. Tam je tema, tam je siromaštvo. Pogledjmo si Kranjsko, tam je na nekdanji mir sledilo hujskanje in ves gospodarski napredek hira. Od prvaških sokolov čitalnic i. t. d. kmet ne boš imel dobička, pridno obdeluj svojo zemljo in vkleni se napredka in ne sovraži sosedo, če govori drugi jezik. Hujskača, ki ti pride v hišo, spodi ga. Pomenljive besede nemškega cesarja imajo posebno za Kranjsko veljavo. „Politična duhovščina je nesreča za deželo.“

Domovina. Domovina se kar peni, da smo pisali da naj pazi, da ne bo „zaklenjena.“ Jezi se, jemžaba morebiti počiš. V „galeriji Štajerčevih roparskih morilcev in razbojnikov“, hoče znane klerikalce in petolizce prvakov kot „Štajercijance“ zaznamovati. To počenje in ta manever je ne samo zelo budalast ampak v drugem oziru tudi zelo po faknistvu dišeč. To zamore le tak povel fakin, kakor je glasilo „Domovina“. Sodnijsko po aktih je dognano da so imenovani 4 narodnjaki prvaški ali farški podrepaniki bili. Vsi so bili naročeni na „Gospodara“ in „Naš doma.“ Fej čez hinavščino, fej čez tako postopanje. Fej pa tudi čez glasilo Domovino, kot farški petolizec prve vrste. Žalostno preobrača oči in tarno da se je „Štajerc“ norčeval iz shoda črnosuknežev, Seveda Domovina trepeče pred farji ko peepred bičem. Hej junaki!

Zborovanje črnih hujskačev v Mariboru 3. in 4. septembra se je slabo obneslo. Backi, ki so jih privedli debeli župniki in sloki kaplani so topo poslušali, brez da bi razumeli, kar so jim „zveličarji“ kvasili. Klerikalne cunje, ki vsako malenkost grozne okinčajo (če umerje kaka farška kuharica i. t. d.) nimajo skoraj nič o slavnosti pisati. Eno se nam zdi čudno, črnosukneži vejo, kako slabo se kmetom godi, suša, burja in nevihta napravila je mnogo škode, iz vseh krajev pridejo poročila o požarih, kužne bolezni razsajajo in vendar se še upa črna fakinaža ljudstvo k burkam in veselicam in k hujskanju vabiti. Namesto da bi ti „zveličarji“ gledali, da kmetu v revščini pomagajo, ga silijo da se pelje k političnim hujskarijam.

Vinogradi v Haložah. Več let je našim vinogradnikom samo žalost in prazne žepe prineslo. Če ni trtna uš vsega pokončala, prišla je toča, tudi zima naredila je dokaj škode, in drugi škodljivci so tako začeli uničevati, da je človek zgubil celo veselje do vinogradov. To leto pa je dobro vreme, uspešno zatiranje škodljivcev nam prineslo lepe nade, izvrstna

atev bo nam poplačala trud in muke leta. Kako se je je skoz vinograde iti, ko je vsak trs poln sadja. Pa ne samo da bomo dobili mnogo vina, ampak da bomo dobili izvrstno vino nas še z večjim veseljem naj napolni. Pri vinogradnikih samih naj tisk, ki hoče dobro vino imeti, kupuje. — Te dni so v Ptuj in Mariboru izletniki iz Spod. Avstrijskega, ki so prišli gledat vinogradov. Prišlo jih je okoli 250. Vsi so bili iznenadjeni čez lepe rododendrone gorice.

Surovost na deželi. Zadnji čas se večkrat počaka, da so surovi fantje, naščuvani ali od prvakov od farjev, napadli mirne meščane ter začeli kazen metati in jih psovati. V okolici Celja in Maribora se je že to večkrat zgodilo. To je sad klerikalnih hujskačev. Kam plovete farji. Zakaj peša vera?

Mariborska okolica. Uradni list ces. kr. okrajnega glavarstva Maribor tiska se v klerikalni tiskarni. Toraj morali bi uradni list sprejemati, ki se skuša v črni kuhinji. Kolikokrat nas napredne občine predstojnike, učitelje itd. listi, ki se tiskajo v tej tiskarni, blatijo in zato bi sprejeli uradni list, ki se tudi tamkaj tiska! Če se bo uradni list od drugega leta naprej še vedno v tej tiskarni tiskal, naprednjaki ne bomo več sprejeli. Proč z listom, ki diši po farjih.

Zaradi 20 kron življenje zgnbil. Pred kratkim se je med Celjem in Teharjem grozila nesreča. Med železniških delavcev, ki so železniški tir popravljali, ponočevali so v nekem listniku. Čeravno so ga drugi svarili, vendar se je podal v gorečo parmo, komaj je prestopil prag, zrušila se je parma ter pokopala nesrečneža. Drugi dan našli so zgoreto truplo.

Sv. Lenart v Slov. gor. Umrli je 6. p. m. v Sv. Lenartu v Slov. gor. tržan August Aubl. 8. p. m. je spreved, katerega se je udeležilo ogromno ljudstva. Ko so že prvi bili na pokopališču, zapustili so zadnji še komaj hišo žalosti.

Ljutomerški okraj. Johana Lukovnjak, želarka v Ljutomeru, peljala je v kišti na Štajersko materi dve svinji. Ni vedla, da je to prepovedano, ker navadno ljudstvo, ki ne tržuje z svinjami, se tudi za to ne bota. Na Štajerskem prijeli so jo orožniki, ter jo poslali v Ljutomer, ker ni bila domačinka. Opozarimo tedaj bralce na meji, da se brigajo za take povpre, kajti nevednost zakona ne varuje kazni. Glavni oznanila ces. kr. ministerstva za notranje zadeve z dne 20. maja 1905 št. 16986 je prepovedano svinje v okraja Čakovec na Štajersko uvažati.

Umrli je slovenski slikar, Anton Ažbe v Monaku (München). Bil je eden najboljših slovenskih slikarjev svetovne slave. Svoj atelier je imel krasno oprejen v Monakovem, kjer je imel tudi svojo slikarsko šolo. Vest o njegovi smrti je prišla nenadejano.

Dopisi.

Sv. Urban pri Ptuj. Pri nas ljubi Štajerc se od procesijami nikdar ni zvonilo, kakor da bi bil

pogreb kakega turka, šlo je ljudstvo tiho in mirno in še bolj tihi so bili zvonovi. Nekako zimsko spanje jih je utihnilo. Pa glej! Zbudili so in klenkali in zvonili, — da si se bal, da ne bodo počili. Kaj pa je to burno zvonjenje z vsemi zvonovi pomenilo? Naš kaplan se je preselil in zato so tako zvonili. Ne vemo pa ali iz veselja ali žalosti. Ljudstvo se zelo jezi in pravi za nas pri procesijah niti en zvon ne zvonijo, če pa se preseli privandran kaplanček zvonijo, kakor če bi sveti oče papež prišli ali odšli. Ljudje vidijo, zakaj vera peša. Farjem je lastna oseba več nego sveta vera.

Iz Ljutomera. Na male maše dan t. j. 8. t. m. na večer napadla sta sinčka tukajšnje poznate stare Veršičke, ki slišita na ime Feliks in Lojzek, na tukajšnjem kolodvoru jednega tukajšnjega mirnega domačina in potem pa jedno gospo in se hvalila, kako da bosta kot sokola v nedeljo dne 10. t. m. v Ormožu z rudečo srajco svet obračala. Kam pride svet? Fantje še z mokrimi ušesi hočejo svet obračati, do sedaj ga pa moške ni obrnili! Ako bi videli tega Feliksa, bi strmeli, zgleda ko opica, še bolj zaobrnjene usta ima in klepetuli ko „karfreitag račen.“ Lojzek, kot šestošolec gimnazije v Mariboru bi se tudi smel lepše obnašati.

Iz Bizelskega. Dragi „Štajerc“, naznanjam ti, kako se naš župnik Pavlič v politiko vtikajo in hujskajo. Na dan volitve 22. in 23. avgusta tega leta bili so tudi zraven, čeravno niso imeli volilne pravice. Bili so pa svoji stranki zelo postrežni, prepisovali so volilne liste, spodbujali ljudstvo za svojo stranko, poštenim možem glase odvzeli in se na vse čine trudili, da bi prišli le farški podrepaniki v občinski odbor. Prosim te toraj dragi „Štajerc“, povej nam, ima župnik pravico, da tako deluje? (Odgovor uredništva: Župnik nima pravice volilcem krivico delati, naznanite reč sodnji in priobčite priče. Postava mu bode pot pravice pokazala. Izročite celo zadevo kakemu naprednemu ali nemškemu odvetniku.)

Iz Podlublja. (Koroško.) 4. septembra t. l. bila je pri nas občinska volitev. V III. razredu zmagali so isti, ki so se držali dekanove suknje. Smejati pa se moramo, da so celo z oblastilom Košičevega Pepčka, katerega „Mir“ tako sovraži, za farja glasili. Kako veselo vihrala bo sedaj farška kuta! Istim pa, ki so kompromis (pogodbo) sklenili, svetujemo v prihodnje za bolezen na očeh flašico lurške vode.

Iz Hajdine pri Ptuj. Naš kaplan, katerega vsi ljubimo in spoštujemo, ki so res tak duhovnik, katerih si želimo, so nas zapustili in se v Ptuj preselili, kam so premeščeni. Častitamo Ptujčanom, da so dobili tako pridnega kaplana, kateri se ne vtika v politiko in le svojemu poklicu živi. Slava pravemu dušnemu pastirju.

Črna pri Pliberku. Mariborsko farsko-klerikalno glasilo „Naš Dom“, dobro znani lažnjivi smrdljivci priobčil je nad vse neumen neslan članek, v katerem kriči in tuli, da si „Štajerčevi“ pristaši iščejo neveste potom oznanil v „Štajercu“. To ga jezi, to ga pika. Pa kaj li to briga tega umazanega farškega